

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.35.318/2014/5.szám

A Kúria a dr. Bacskai Edina Ügyvédi Iroda által képviselt felperes nevéfelperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda által képviselt alperes nevealperes elleni mezőgazdasági támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. január 9. napján kelt 7.K.27.632/2013/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.632/2013/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesi családi gazdaság 2012. március 19. napján került nyilvántartásba vételre, a gazdaság vezetője a felperes, tagjai a felperes felesége, édesapja és édesanyja. A felperes 2012. május 15. napján kedvezőtlen adottságú területeken történő gazdálkodáshoz, valamint Natura 2000 gyepterületen történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatás iránt nyújtott be támogatási kérelmet.

Az elsőfokú hatóság a 2013. március 7. napján kelt határozatával a felperes Natura 2000 gyepterülethez kapcsolódó támogatás igénybevétele iránti kérelmét elutasította, egyben 386.649,- forint levonást állapított meg a következő három támogatási évre vonatkozó kérelmeire ezen támogatás terhére. Az indokolás szerint a felperes több parcella vonatkozásában a támogatás igénybevételére vonatkozó követelményeknek nem felelt meg, mivel a 2011. szeptember 1.- 2012.

augusztus 31. közötti időszakra nem minősült jogszerű földhasználónak, ezért az igényelt terület, valamint az ellenőrzéseket követően megállapított terület közötti különbség meghaladta a megállapított terület 50 %-át.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a 2013. június 25. napján kelt 269/0301/21 356/31/2012. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Kiemelte, hogy a vitatott ingatlanok tekintetében földhasználóként a felperes édesapja ..., illetve a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet volt bejegyezve a gazdálkodási évben. Ezekre a táblákra vonatkozóan a felperes nem minősül jogszerű földhasználónak, ezért a területeltérés miatt a 65/2011/EU bizottsági rendelet (a továbbiakban: EUR) 16. cikk (5) bekezdésére figyelemmel nem jogosult támogatásra és szükséges a megállapított összeg erejéig való támogatásból történő kizárása is.

Az elsőfokú hatóság a 2013. április 11. napján kelt határozatával a felperes kedvezőtlen adottságú területen történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatás iránti kérelmét elutasította, egyben 876.113,- forint levonást állapított meg a következő három támogatási évre vonatkozó támogatások terhére. A határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, az alperes a 2013. július 8. napján kelt 269/0301/21 356/32/2012. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A jogerős alperesi döntés indoka ugyanaz mint a másik határozaté, vagyis több tábla tekintetében a felperes nem minősül jogszerű földhasználónak, így a területi eltérés meghaladta az 50%-ot, erre tekintettel kellett a rendelkező részben foglaltak szerint dönten.

A felperes mindkét alperesi határozatot keresettel támadta, kérve azok bírósági felülvizsgálatát. Álláspontja szerint a Natura 2000 előírásoknak megfelelően a földhasználata igazolt, csakúgy, mint a családi gazdaságok létrehozásáról nyilvántartásba vételéről, működtetéséről, valamint kiemelt támogatásukról szóló 326/2011. (XII.30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 3.§ a) pontjára figyelemmel. Az alperes jogszerűtlenül követelte meg a támogatás feltételeként a földhasználati nyilvántartásba bejegyzett földhasználatot, ugyanis ilyen feltételt a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (a továbbiakban: Tft.) 11/A.§-a nem ír elő, a fentieket támasztja alá az a 2013. május 3. napjától hatályos jogszabályváltozás, amely alapján az is jogszerű földhasználó, akinek vonatkozásában a gazdálkodó családja került bejegyzésre földhasználóként a családi gazdaságba bevont területek tekintetében. Ezt meghaladóan a határozat sérti a 1122/2009/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: EKR1) 73. cikk (1) bekezdését és a 73/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: EKR2) 39. cikk (1) bekezdését.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság a két pert egyesítette, majd jogerős ítéletével a kereseteket elutasította. Az indokolásban hivatkozott az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból, valamint a központi költségvetésből finanszírozott egyes támogatások 2012. évi igénybevételével kapcsolatos egységes eljárási szabályokról szóló 29/2012. (III.24.) VM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 1.§ 8) pontjára, 2.§ 1), 2) pontjára, 4.§ (1) bekezdésére, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a kedvezőtlen adottságú területeken való gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatások részletes szabályairól szóló 25/2007. (IV.17.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet1) 9.§ (1) bekezdés aa) pontjára, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a Natura 2000 gyepterületeken történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatás részletes szabályairól szóló 128/2007. (X.31.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet2) 9.§ (2) bekezdés a) pontjára, a Korm. rendeletre, az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból, valamint a központi költségvetésből finanszírozott egyes támogatások 2013. évi igénybevételével kapcsolatos egységes eljárási szabályokról szóló 22/2013. (IV.8.) VM rendelet (a továbbiakban: VM rendelet) 1.§ 9) pontjára, valamint az EUR 16. cikk (5) bekezdésére.

Érvelése szerint az alperesnek a Jogcímrendeletek alapján kellett a felperes támogatás iránti kérelmeiben foglalt adatait ellenőriznie, és mivel a felperes csak részben rendelkezett bejegyzett földhasználati joggal az általa, illetve a családi gazdaság által művelt területek vonatkozásában, ezért jogszerűen került elutasításra a földhasználati nyilvántartáson kívüli területekre benyújtott két kérelem. A jogvita eldöntése tekintetében nem a Tft., illetve a felperes részéről felhívott kormányrendeletek az irányadók, hanem a Jogcímrendeletek. Ezt meghaladóan alaptalanul hivatkozott a felperes a VM rendelet módosult jogszerű földhasználó fogalmára, mivel ezt a jogszabályhelyet visszamenőlegesen nem lehet alkalmazni, jelen perre nem irányadó. A felperes a perbeli területek egy részét a tulajdonos tudtával és hozzájárulásával művelte, azonban ebben a körben megfelelő okiratot nem tudott felmutatni. Az alperes helyesen alkalmazta az EUR 16. cikk (5) bekezdését, figyelemmel a túligénylés mértékére.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak az alperesi és elsőfokú határozatokra kiterjedő hatályon kívül helyezése és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezése iránt. Okfejtése szerint nem mulasztott, földhasználata a hatályos előírásokra tekintettel bejegyzésre került. Ezen az sem változtat, hogy a földhasználat meghatározott ingatlanok tekintetében az édesapja földhasználati lapjára került, ez a „technikai dolog” a földhasználat tényét, és a földhasználó személyét nem befolyásolja. A Korm. rendelet 3.§ a)

pontjára figyelemmel a családi gazdaság jogilag szétválaszthatatlan egységet képez, az ahhoz tartozó területek használója a gazdaságot vezető gazdálkodó, akinek bejegyzésre került a földhasználati joga. Ezt meghaladóan az alperes jogszerűtlenül követelte meg a támogatás feltételeként a földhasználati nyilvántartásba bejegyzett földhasználatot, ez az álláspont ugyanis ellentétes a Tft. 11/A.§-ában, valamint EKR2 2. cikk a) pontjában, és 35. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal. Ezt támasztja alá a Jogcímrendeletek 2014. február 18. napjától történő módosítása is.

A felperes fenntartotta az EKR1 73. cikk (1) bekezdésének sérelmére vonatkozó kereseti hivatkozását is. Ugyanis a hatósággal mindvégig együttműködve, tényszerűen pontos információt szolgáltatva nyújtotta be kérelmét, ezért a kizárás büntetés vele szemben a közösségi előírásokra figyelemmel nem alkalmazható.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás során megállapította, hogy jogszabályváltozás folytán az alperes jogutódja a alperes neve. Az egyes törvényeknek a kormányzati szerkezetátalakítással összefüggő módosításáról szóló 2014. évi XXXV. törvény 51.§-a alapján, 2014. július 16. napjától az MVH Központi Szerv alperesi jogelőd helyébe a alperes nevelépett. Ezért jelen perben a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 328.§ (1) bekezdésére figyelemmel 2014. július 16. napjától az utóbbi hatóság jár el az alperes jogutódjaként.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.

A legfelsőbb bírói fórum elsődlegesen rögzíti, az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, ily módon a bizonyítékokat a Pp. 206.§ (1) bekezdésére figyelemmel a maguk összességében értékelte, és meggyőződése szerint helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. Jogszabálysértést a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértést azonban a Kúria nem tárt fel.

A felülvizsgálati bíróság osztja a jogerős ítéletben foglaltakat, a felülvizsgálati kérelemben írtakra figyelemmel az alábbiakat fejt ki.

A Kúriának egyéb más jogkérdések mellett abban kellett döntenie, hogy a felperes a vitás területek tekintetében jogszerű földhasználónak minősül-e, avagy nem.

A Rendelet 4.§ (1) bekezdése szerint egységes kérelmet az a mezőgazdasági termelő nyújthat be, aki a támogatás alapjául szolgáló terület vonatkozásában jogszerű földhasználónak minősül. Az ügyfél földhasználati jogosultságát az MVH jogosult vizsgálni. Az 1.§ 8) pontja értelmében jogszerű földhasználó: a földhasználati nyilvántartás részletes szabályairól szóló kormányrendelet szerinti földhasználati nyilvántartásba - amennyiben a 2.§ (1) bekezdése szerinti, az egyes támogatási jogcímekre vonatkozó jogszabályok másképp nem rendelkeznek az e pontban megadott dátumról - a tárgyév június 9-ei dátum szerinti állapotnak megfelelően földhasználóként bejegyzett ügyfél, vagy az az ügyfél, akinek földhasználati joga önhibáján kívüli okból nem került a földhasználati nyilvántartásba bejegyzésre és a földhasználati jogosultságát igazoló egyéb okirattal rendelkezik.

A fenti definíciót úgy kell értelmezni, hogy jogszerű földhasználó egyrészt az, aki adott ingatlan tekintetében a tárgyév - jelen esetben 2012. - június 9-én a földhasználati nyilvántartásban földhasználóként van bejegyezve, ennek hiányában, akinek földhasználati joga önhibáján kívüli okból nem került a földhasználati nyilvántartásba bejegyzésre és a földhasználati jogosultságát igazoló egyéb okirattal rendelkezik. Nem vitatott, miszerint a felperes 2012. július 9-én földhasználóként nem volt bejegyezve a földhasználati nyilvántartásba a vitatott ingatlanok vonatkozásában, vagyis a hatóságnak vizsgálnia kellett az 1.§ 8) pont második fordulatának megvalósulását. Ebben a körben amellet, hogy a felperesnek a földhasználati jogosultságát igazoló egyéb okirattal kell rendelkeznie, további konjunktív feltétel az, miszerint a bejegyzés önhibáján kívüli okból maradt el. Az alperes arra alapozta döntéseit, hogy a felperesnek felróható, önhibán kívüli okból nem történt meg a földhasználati nyilvántartásba történő bejegyzés, míg a felperes ezzel ellentétes álláspontot foglalt el.

A Kúria elvi élel leszögezi, hogy mezőgazdasági támogatási ügyekben az adott jogviszonyra vonatkozó közösségi és nemzeti jogszabályok az irányadók, a támogatásra illetve kifizetésre az az ügyfél jogosult, aki az irányadó jogszabályokban előírt feltételeknek mindenben megfelel. Ezekben az ügyekben más jogágak jogszabályai csak konkrét jogszabályi felhatalmazás esetén alkalmazhatók.

A Kúria álláspontja szerint egyrészt jelen ügy megítélése szempontjából nem releváns a Tft. 11/A.§-a, másrészt ezen jogszabályhellyel nem ellentétes a Rendelet hivatkozott 4.§ (1)

bekezdése és 1.§ 8) pontja. Az EKR2 a 2. cikk a) pontjában határozza meg a mezőgazdasági termelő fogalmát, míg a 35. cikk (1) bekezdésében rögzíti, hogy a támogatási jogosultsághoz tartozó támogatható parcelláknak a tagállamban megállapított időpontban a mezőgazdasági termelő rendelkezésére kell állniuk. Ezekkel a rendelkezésekkel nem ellentétesek a Rendelet felhívott jogszabályhelyei, mivel azok a rendelkezésre állás bizonyítására tartalmazzanak rendelkezéseket.

A Korm. rendelet. 3.§ a) pontja értelmében a gazdálkodó család tagjai vagyoni, elszámolási viszonyukat szerződésben szabályozzák, a szerződésben a családtagok rendelkeznek a tulajdonukban és a használatukban lévő termőföldterületnek és az annak megművelésére szükséges vagyontárgyaknak legalább öt évre a családi gazdálkodó részére történő átadásáról.

A Kúria hangsúlyozza, a támogatási kérelmeket nem a családi gazdaság, hanem a felperes nyújtotta be, ezért az ő vonatkozásában kellett vizsgálni a hatóságnak a jogszerű földhasználói minőség fennállását a perbeli területek tekintetében. Így a jogvita eldöntése körében nem releváns a Korm. rendelet felperes által hivatkozott rendelkezése.

Az EKR1 73. cikk (1) bekezdése szerint az I. és II. fejezetben előírt támogatáscsökkentéseket és támogatás köréből való kizárásokat nem kell alkalmazni, ha a mezőgazdasági termelő tényszerűen pontos információt nyújtott be, vagy másképpen bizonyítja, hogy nem vétkes.

A legfelsőbb bírói fórum kiemeli, a felperes olyan területekre nyújtott be támogatási kérelmeket, melyekről tudta, hogy nem ő a földhasználati nyilvántartás szerinti földhasználója, ezért a kérelmekben előadott információi részben valótlanok voltak. Erre tekintettel az EKR1 73. cikk (1) bekezdése szerinti kimentés a felperesre nem alkalmazható.

Az alperes és az elsőfokú bíróság jogszerűen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a felperes a perbeli területek tekintetében nem minősül jogszerű földhasználónak, ezért a túligénylés mértékére is figyelemmel a kérelmeit el kellett utasítani és szükséges volt vele szemben szankciót alkalmazni.

A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, erre tekintettel részére felülvizsgálati perköltség nem jár.

A pervesztes felperes a feljegyzett felülvizsgálati eljárási

illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése, és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet alapulvételével köteles megfizetni.

Budapest, 2015. május 28.

*Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó
bíró, Dr. Huber Gábor s.k. bíró*

*A kiadmány hitelül:
tisztviselő*